

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia V. Magdalena spinam cruentam sub Cruce alloquitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

O me felicem! subeo iam pectus IESV:
 Dicebam imprudens. heu! mucro clausit iter.
 Pro scelus indignum! fera mors sub pectore IESV:
 Scuit, & in lacrymas Magdalis exsul abit?
 Quid morti ah! licuit? Regina superba cruento
 Mors sedet in solio, purpureâque togâ:
 Et cor inexorata meo fera claudit A mori.
 Id merui? hæc nardi præmia summa meæ?
 Hos ego tot lacrymas, tot balsama & oscula, in
 vltus,
 Vt seclusa Dei pectore mœsta querar?

ELEGIA V.

MAGDALENA *spinam cruentam*
sub Cruce alloquitur.

C R V X vbi sanguineas diræ necis explicat
 vmbas,
 Panditur ah tragici scena cruenta mali.
 Scilicet vt tristi pia Diua sub arbore sedit,
 Affigens Dominæ pendula corda cruci;
 Aspera dos luctus, leti que maligna supellex,
 Incidit ignarum spina redunca sinum.
 Quæ simul vt vidit pignus dotale doloris,
 Et terigit tenerâ spicula dura manu;
 Illic exclamat mordaci faucia telo,
 Sic tamen vt spinis gaudia blanda legat:
 Spina procax diro quæ dente laceffis IESVM,
 Deque sacro IESV tincta cruore mades;
 Vngere te dicam, num pungere? fluctuor anceps,
 Vngis amans leni sanguine, pungis acu.
 Vulneror, an sanor? telū an medicamen ab vncto

Sumo rubo? mors hinc, inde medela fluit,
 Alterutram dederis dono de dispare sortem;
 Vtraque fors votis dos erit apta meis.
 Fortè sed immemori ne munus id excidat æuos;
 Rex Amor hæc sento præmia scribe stilo:
 Sanguine scribe: Mihi spem Cæli his assero donis;
 Sanguis enim pretium ius mihi spina dedit.

E L E G I A V I.

MAGDALENA *Vulnera* CHRISTI
exosculans.

VVLNERA dū teneris demulcet hūlca labellis
 Magdalis, & toto combibit ore Deum;
 Quina parat quinis decerpere suavia plagis,
 Carpit inexpletis oscula quina labris.
 Vix dedit, è quinis sibi dona regustat amoris
 Pabula, & ô blandas vda per ossa faces.
 Mox decimâ è flammâ centenos fœnerat ignes;
 Et centum vt tribuit, oscula mille rapit.
 Altera rursus amans hiat, altera & altera rursus,
 Alteraque vt clausit oscula, rursus hiat:
 Alteraque innumero numero delibat, & addit
 Millia; & vt dederit plurima, plura vouet.
 O quoties gemit inter hiantia suavia I E S V:
 O Amor! ô I E S V! ô dolor! ô lacrymæ!
 Sit satis hoc. sed enim saties quequam esset Amoris?
 Quæ semel ille dedit munera, sæpè dabit.
 Mille & mille sacris noua glutinat oscula plagis;
 Rursus & illacrymans millia dena legit.
 Nec sat philtrea legi millesima mille per ignes,
 Mille per amplexus, mille per & lacrymas;
 Sed